

ಜಲಣ ರೋಗಿ

■ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗೋಪಲೆ, ಸೋರಬ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸಹಿತ್ಯ

ಚೈತ್ರ ಮಾಸ ಅದೇ ಗರೀದರಿತು. ಕೋಗಿಲೆಯು ಪ್ರಮಾಣಿನ ಚಿಗುರು ವೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಇಂಥಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನವವಸಂತನ ಮರು ಆಗಮನವನ್ನ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಜಳಿಂದಾಗಿ ಬಾಯಾರಿದ ಗುಳ್ಳೆ ನರಿಯೊಂದು ನೀರು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಮದುಕುತ್ತ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಮಾಮರದ ಮೇಲೆ ಕೋಗಿಲೆಯು ಇಂಚರೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತದ ಕಾಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನರಿಗೆ ವನೋ ಹೋಳಿಯಿತು. ಉಪಾಯದಿಂದ ಕಾಗಢನನ್ನು ಉಬ್ಬಿ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆದ್ದಬ್ಬಿ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಸಂಚಯ ರೂಪಿಸಿತು.

ಕಾಗಢ, ಕಾಗಢ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ನೀ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಆ ಕೋಗಿಲೆಯು ನೋಡು. ಅದರ ವನಾವು ವ್ಯಾಯಾರವನ್ನು ನೋಡು. ಅದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಸಲು, ನಿನ್ನದುರೋ ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕರ್ಕಣ ಎಂದೇ ತಾತ್ತ್ವಾರ ಅದಕ್ಕೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಲೆಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾರಿಸಿ ಒದ್ದು ಕೆಡವಿದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಹಂಗಿಸುವ ತರಣೆಗೆ ಬರಲಾರು. ನಡಿ, ಶಾಕ ರಾಜ ಎಂದು ಅದು ಶಿಟ್ಟಾಗುವರೆ ಪ್ರೇರೆಷಿಸಿತು.

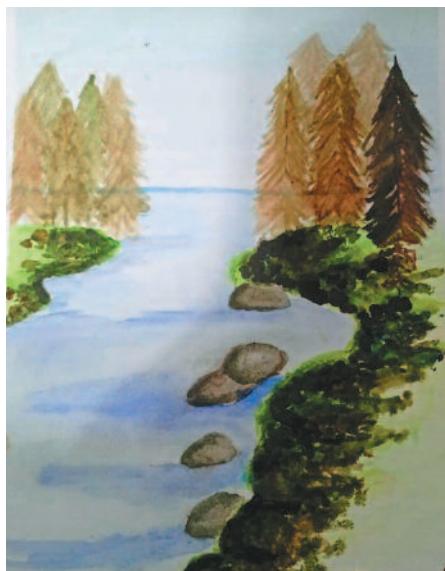
ಕಾಗೆ, ದುಡುಕಲೀಲು. ಒಂದು ಕ್ಕೂ ಯೋಚಿಸಿ. ನರಿಯಣ್ಣ ಮೇಳಸಾರನೆನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿವರು. ಈ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಲ್ಲದ್ದು ಮಾಂಸದ ಚೂರನ್ನು, ಇದೇ ರಕ್ಕನರಿಯ ಹೊಗಳಿಕೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೆಳದುಕೊಂಡಿದ್ದು



ನೆನಪಾಗಿ ಜಾಗ್ಯತವಾಯಿತು. ಕಾಗೆ, ಈಗ ಜಾಣ ಕಾಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾದಾದಿ ಕಾಳಗದಿಂದ ಯಾದವರು ನಾಶವಾದಂತೆ, ತಾನೇ ಸಾಕಿದ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ತಕ್ಕನಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತು.

ಕಾಗೆ ನಗುತ್ತಾ ತಾನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಿರ್ಭಾತ ರಸದೌತಣ ಉಣಬಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವೆ. ಅದು ತನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಆಗಾಗ ಅದರ ಹಾಡು ಕೆಳುತ್ತಾ ನಾ ಮ್ಯಾಮರೆಯುವೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಹೋದರೂ,

ತಾನು ಬೆಳೆದ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಕಾಗೆ ತನ್ನ ಚೆಕ್ಕವು ಎಂದು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರುವೆ. ಅದರ ಹೃದಯವಂತಿಕೆ ಸಂತಸದ ವಿವರು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೋದ ಅಂತ ನಡೆಯದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನದೇ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ ಕಾವ್ ಎಂದು ತನ್ನ ಹಿಂಡನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಪುರ್ಣ ಎಂದು ಹಾರಿತು. ತನ್ನ ಜಾಣತನ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಾ ನಡೆಯದೆಂದು ಅರಿತ ನರಿ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆ ಹಿಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಲು ಕ್ಷಿತಿತು.



ವೈನವಿ ಎಂ. ಅರಸ್
7ನೇ ತರಗತಿ,
ಬೀಗೆಡ್ ಶಾಲೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು



ಧೃವ್ ರಾವ್
3ನೇ ತರಗತಿ,
ವಿಧ್ಯಾತ್ಮಿಲ್ ಸ್ಕೂಲ್;
ಬೆಂಗಳೂರು